

## § 3.

Regeringen skal være bemyndiget til med fornøden Bempelse at gøre Bestemmelserne i foregaaende § 1 og § 2 anvendelige paa saadanne Steder udenfor Kjøbenhavn, hvor Forholdene maatte gøre det nødvendigt eller ønskeligt.

## § 4.

De Mønstringsbestyrere udenfor Kjøbenhavn, der ikke tillige ere Toldembedsmænd (jfr. Lov om Lønninger ved Toldvæsenet af 2den Juli 1880 § 3) og som saaledes i Genhold til Loven af 12te Maj 1871 § 11 fremdeles oppebære Erstatning for Tab i Indtægter, foranlediget ved Bestemmelserne i bemeldte Lov, erholde fra 1ste April 1891 en til Gennemsnitsbeløbet af bemeldte Erstatninger for Femaaaret indtil 31te Marts 1891 svarende aarlig Sum som Bederlag for disse fra 1ste April 1891 bortfaldende Erstatninger.

## § 5.

Nærværende Lov gælder ikke for Færøerne.

Bestemmelserne i Lovens §§ 1—3 træde i Kraft 6 Maaneder fra den Dag, da det Nummer af Lovtidenden udgives, i hvilket Loven bekendtgøres.

## Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

### Til § 1 og § 3.

Efterat Loven af 26de Februar 1872 om Mønstring af Skibsmandskab var udkommen, modtog man fra forskellige Mænd, som i Genhold til § 8 i nysnævnte Lov af Justitsministeren vare bemyndigede til i de i § 4, sidste Del, og i § 7 omhandlede Tilfælde at give Møde i Stedet for vedkommende Skibsførere ved Mønstringer, der foregaa for Mønstringsbestyrerne, Ansøgninger om Bemyndigelse til tillige at optræde som Forhyringsagenter. Nogen Bemyndigelse hertil var ikke nødvendig og i ethvert Fald kunde der ikke til saadan Bemyndigelse knyttes nogen Eneberettigelse for Vedkommende, men Indenrigsministeriet fandt dog at burde stille sig imødekommende overfor de fremkomne Begæringer, og man var derfor villig til at meddele dem et Certifikat eller Bevidnelse om, at de indtil videre vare af Indenrigsministeriet anerkendte Forhyringsagenter, dog at der til Meddelelsen af saadant Certifikat maatte knyttes visse nærmere Vilkaar, saasom at der holdtes et sær-

ligt, passende Lokale, i hvilket Skibsføreren og Søfolk kunde mødes og afslutte Forhyringskontrakter, at der førtes en Indmeldelsesprotokol baade for de Skibsførere, der søgte Folk, og for de Søfolk, der søgte Hyre, saavel som en Protokol over de forhyrede Søfolk blandt Andet med Angivelse af den Afgift, som var erlagt til Kontoret for Forhyringen, at Kontoret paa Begæring skulde være Skibsførerne behjælpelig med Udfyldningen af Afregningsbøger og Skibsbemandingslister, at Kontoret i Henseende til Betalingen for Forhyringen og de dermed i Forbindelse staaende Forretninger skulde være underkastet en af Ministeriet fastsat Taxt. Ministeriet havde herved for Øje om muligt at samle Forhyringsforretningerne hos Personer, af hvilke Søfolkene kunde antages ikke at ville være saaledes afhængige, som de i mangfoldige Tilfælde ere det af deres Logisværter. Smidlertid er der for Kjøbenhavns Vedkommende hidtil kun udsærdiget et saadant Certifikat, nemlig under 5te Marts 1880 for Sømændsforeningens Forhyringskontor, men